

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 65.

Wilno dnia 30 Maja v. s. 1828 roku.

NAYWYŻSZE UKAZY.

Dane Rządzającemu Senatowi roku 1828. (W St. Petersburgu). Stycznia 18 dnia.

„Podatek, ustanowiony ukazem 22 marca 1818 roku, na 10 lat, na urządzenie wodnych w Państwie komunikacyi, po pięć kopiejek z każdej rewizyjnej duszy, wszystkich w powszechności włościan, wolnych ludzi i innych stanów, a od kupców z płaconey przez nich gildyjney powinności po 5 procentów, zgodnie z wnioskiem Rady Państwa, Rozkazuję po upłynieniu tego terminu przedłużyć i na czas przyszły na dawniejszy ośnowie, do osobnego późniejszego rozkazu. O czém Rządzący Senat nie zaniecha uczynić zależącego ze swojej strony rozporządzenia.”

Stycznia 21 dnia.

Rozpatrwszy przedstawiony NAM przez Ministra Skarbu wniosek Kommissyi dla odkrycia tajemnego handlu złotem, względem ulżenia losu zamieszanych do tej sprawy ludzi, N a y m i ł o ś c i w i e y. Rozkazujemy: 1) Od ludzi kupieckiego stanu, którzy przyznali się do handlu złotem, zamiast policzonych na nich, na mocy ukazu 22 augusta 1826 roku, 13 rubli za złotnik, uzyskać po 5 rubli za każdy złotnik, przemycanego przez nich złota, a jeżeli uzyskanie to będzie stanowiło mniej gildyjnych wyznaczeń tych rzędów, w których oni podczas przemycania złota zostawali, tedy podług tych wyznaczeń. Od obwinionych zaś o przewóz złota, lecz nieprzyznających się ludzi kupieckiego stanu, jeżeli zebrane przeciwko nim dowody, po należytem rozpatrzeniu okażą się dostatecznymi, uzyskać podług istotney mocy wspomnionego ukazu. 2) Przy ostatecznym rozwiązaniu spraw o mających uczestnictwo w skradzeniu i przewozie złota, służących urzędnikach, również wojennych rangach, i rzemieślnikach pod-oficerskiego i prostego stanu, którym poruczony był dozór przy wydobywaniu złota, podobnie, jak o zarządzających i przystawach nad prywatnemi kopalniami, mających uczestnictwo w skradzeniu złota lub wiedzących o tém, postąpić zgodnie z prawidłami N a y m i ł o ś c i w s z e g o Manifestu 22 sierpnia 1826 roku. O wypełnieniu czego Rządzący Senat nie zaniecha uczynić zależących od niego rozporządzeń.”

Opinia Rady Państwa.

Rada Państwa na połączonych Departamentach praw i spraw wojskowych i na Powszechném zebraniu, dla spełnienia N a y w y ż s z e g o rozkazu o ułożeniu prawnego postanowienia, wzglę-

dem przysposobienia między mieszkańcami stanów podatkowych chłopcow, zupełnych sierot, również stanów podatkowych, wiedzących lub niewiedzących o swoim urodzeniu; oraz N a y w y ż s z e g o rozkazu, następnego po rozpatrzeniu w Radzie Państwa zapytania: do jakiego stanu zapisywać podrzutków, wychowywanych przez żołnierskie żony? przyznawszy za rzecz potrzebną dozupełnić istniejące prawa, jak względem przypisywania na wychowanie sierot i przypisania ich do wychowujących, tak i względem oznaczenia stanu sierot, podług ich wychowania, przez opinię zamierzyla postanowić, co następuje:

1. Moc ukazu 21 września 1815 roku o podrzutkach i niewiedzących o swoim urodzeniu, rozciągnąć względnie sierot, branych na wychowanie i niewiedzących o swoim urodzeniu zupełnych sierot, należących do wszelkich stanów podatkowych bez różnicy; a co do wychowujących i na wolnych rolników.

2. Chociaż przypisywanie do rodziny sierot stanów podatkowych w powszechności powinno być czynione za wiedzą zgromadzeń miejskich i włościańskich, jednak zgody ich na przypisanie sierot nie potrzebuje się; podobnie w klasie wolnych rolników przypisywanie sierot powinno się także odbywać za wiedzą ich zgromadzeń, i jeżeli zgromadzenie nie oświadczy na to zgody, wtedy, lubo tém odmówieniem, na mocy 8 artykułu ukazu 20 lutego 1803 roku, nie jest zagrodzone prawo do wzięcia sieroty na wychowanie, ale w tym razie zgromadzenie nie jest obowiązane już wydzielać go częścią ziemi, i przyjęty powinien będzie, przedstawiać tylko na częście, należący do tej rodziny, do której on został przyłączony.

3. Przy braniu na wychowanie sierot, wiedzących o swoim urodzeniu, należy postrzegać, ażeby wychowujący stanu podatkowego, nie przypisywali do swojej rodziny innych; jak tylko sieroty stanu także podatkowego.

4. Podatki i powinności od sierot, zapisanych do rewizyi, mają płacić ich wychowujący; ale, jeżeli sierota, przyłączony do stanu podatkowego po rewizyi, tedy jak on sam, tak również i jego wychowujący od opłacania za niego podatków i powinności, na mocy ukazu 19 października 1821 roku, wolni są do nowej rewizyi.

5. Prawidła te nie zmieniają postanowień o nieprawne urodzonych, o podrzutkach i w ogólności o sierotach, z urodzenia swego lub wychowania, należących do dziedziny wojskowej, i powinny należeć do oddziału wojskowych sierot; ale

6. Podrzutki, przyięci i wychowani przez żołnierzy, w zupełnej odstawce będących, lub przez wdowy żołnierskie, nie należą do wiedzy wojskowej i mogą być przypisywani do wszystkich stanów, prócz poddanych, a to według wyboru wychowujących.

7. Dla zapobieżenia zaś mogącemu się zdarzyć przy braniu sierot na wychowanie podstępowi, jak w zatajeniu wiadomego urodzenia sieroty, który podług tego pochodzenia nie powinien być przypisany do rodziny oświadczającego na to życzenie wychowującego; tak samego stanu sieroty, i że on nie jest zupełnym sierotą, lub że on już zapisany do innego stanu podatkowego, zostawuje się zgromadzeniom prawu, aby postrzegali i takiego podstępu czyli zatajenia dowodzili ustanowionym na to porządkiem.

Na autentyku własną JEHO CESARSKIEY MOSCI ręką napisano:

„ma być podług tego.“

S. Petersburg.

11 stycznia 1828 r.

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O tém, w jakich przypadkach zwracać apellatorom pieniądze apellacyjne, kiedy żałoby ich nie we wszystkich częściach będą uznane za słuszne.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat na Powszechném Zebraniu Departamentów Moskiewskich słuchali uwiadomienia Rządzącego Senatu Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentów, w którym wyjaśnia, że na tém Zebraniu, po wysłuchaniu przełożenia Zarządzającego Ministerium sprawiedliwości, Pana Taynego Rady, Senatora i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, z przyłączeniem dla należytego wypełnienia w kopii Naywyżey potwierdzoney Opinii Rady Państwa, na zapytanie: czy wypada zwracać apellatorom pieniądze apellacyjne, kiedy żałoby ich nie we wszystkich częściach będą uznane za słuszne? Postanowiono: wykonanie tej Naywyżey potwierdzoney Opinii Rady Państwa polecić uczynić Powszechnemu Zebraniu Rządzącego Senatu Departamentów Moskiewskich. Dla czego też i przesłana tej Opinii kopia, w której wyrażono: „Rada Państwa na Departamencie praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy rzecz wniesioną przez Ministra Sprawiedliwości z Powszechnego Zebrania Departamentów Moskiewskich Rządzącego Senatu, wynikłą z prośby Moskiewskiej Gubernii Sergiejewskiej posady mieszczan Prokofjewych, a zawierającą w sobie zapytanie: azali wypada zwracać apellatorom pieniądze apellacyjne, kiedy ich żałoby nie we wszystkich częściach uznane będą za słuszne? Zgodnie z Opinią 7miej Senatorów postanowiła, iż na podstawie 319 artykułu Urządzenia o Guberniach, wypada zwracać apellatorom przenosowe pieniądze i w tych przypadkach, kiedy prośba apellacyjna, po rozstrzygnięciu Rządzącego Senatu, w niektórych częściach będzie usprawiedliwiona. Lecz przy tém Rada Państwa uznawała za rzecz potrzebną, dla wyjaśnienia wyżej przytoczonego artykułu, dodać, że pieniądze apellacyjne powinny być zwracane apellatorowi w takim razie, kiedy żałoba jego w głównych częściach sprawy będzie uznana za sprawiedliwą, i że to bynajmniej nie powinno się tyczyć pobo-

cznych okoliczności, lub okoliczności nieodnoszących się do istotysprawy; a na tej podstawie postąpić w zadosyćczynieniu prośbie mieszczan Prokofjewych, i na przyszłość przy wszelkiém rozsądzaniu, zapadłém w Rządzącym Senacie, o zatrzymaniu lub zwróceniu pieniędzy apellacyjnych, mają Izby czynić także wzmiankę, jak to jest przepisano w przytoczonym wyżej 319 artykule Urządzenia o Guberniach.” Na autentyku Opinii własną JEHO CESARSKIEY MOŚCI ręką napisano: „Ma być podług tego.” Sankt-Petersburg 14 grudnia 1827 roku. A po sprawie: wspomniona sprawa weszła do Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu Departamentów Moskiewskich, z 7go Departamentu na podstawie ukazu 15 grudnia 1763 roku; a w tym Departamencie zaczęła się ona za osobnemi prośbami mieszczan: Pawła, Jana i Daryi Prokofjewych o niezwróceniu im przez 1 Departament Moskiewskiej cywilnej Izby wniesionych przez nich w odbywającej się w tymże Departamencie sprawie o skarbowem uzyskaniu z majątku zmarłego ich oycy i o innych rzeczach, przy apellacji pieniędzy przenosowych 600 rub. W której sprawie na tém Powszechném Zebraniu zasłżyły różne zdania, z których 7 Panów Senatorów w opinii swej wyrazili, że w artykule 319 Naywyższego Urządzenia o Guberniach rozkazano: „Jeżeli przenosiciel będzie przez Izbę usprawiedliwiony, albo, jeżeli izba mało co odmieni w decyzji Gubernialnego Magistratu, wtedy pieniądze mają być zwrócone przenosicielowi.” Ponieważ zaś w sprawie tej apellacyjna Prokofjewych żałoba w niektórych częściach usprawiedliwiona, a w 131 artykule tego Urządzenia między innemi postanowiono: „jeżeli Senat obwini apellatora, wtedy pieniądze wniesione z Izby mają być oddane do Izby Powszechnej Opieki.” Azatém, porównując to wszystko, ci Panowie Senatorowie, mniemają: na podstawie wspomnianego wyżej 319 artykułu, jako żałoba apellacyjna mieszczan Prokofjewych w niektórych częściach usprawiedliwiona, tedy ich przenosowe pieniądze im wydać, tém bardziej, że na podstawie Opinii Rady Państwa 19 lutego 1824 roku, która stanowi: przy ostatecznym rozpatrzeniu spraw, kiedy apellacja w jednej części potwierdzona będzie, a w drugiej odmieniona, sztraf naznaczyć na tę część isku, o którą zachodziła nieprawna apellacja, apellatorowie nieodroźnie mają uleść sztrafowi; następnie, za umieszczeniem w apellacji nieprawych punktów otrzymują naznaczone dla nich przez tę opinię Rady Państwa ukaranie. Rozkazali: o powinności i nieodmiennym podług tej Naywyższej confirmowanej przez JEHO CESARSKĄ MOŚĆ opinii Rady Państwa wypełnieniu, z wypisaniem wspomnionego siedmiu w niej Panów Senatorów zdania do Moskiewskiej Cywilnej Izby 1go Departamentu posłać ukaz, również przez ukaz dać wiedzieć i Moskiewskiemu Rządowi Gubernialnemu; dla powszechnej zaś wiadomości i w potrzebném zdarzeniu wypełnienia przepisać ukazami wszystkim urzędowym mięsciom i osobom, a do Nayświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Senatu i Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Stycznia 30 dnia 1828 roku. (Z Powszechnego Zebrania Departamentów Moskiewskich.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 30 Maja v. s. 1828 roku.

2 Litewsko-Wileńska Magistratura Powszechny Opieki niniejszém ogłasza, iż w niej będą się przedawać przez aukcyę z publicznego targu dwa murowane domy Adwokata Wincentego Nowickiego, położone w mieście Wilnie na Wileńskiej ulicy pod N. 713 i 714, ze znajdującemi się przy nich drewnianém od ulicy zabudowaniem i z fruktowym ogrodem; targi naznaczają się: 1szy 3, 2gi 7, i 3ci 10 następującego mca sierpnia teraźn. 1828 roku; zateń życzący kupić zechcą przybydź dla targow do Magistratury Powszechny Opieki, i widzieć w niej inwentarz i ocenkę. Dnia 24 maja 1828 roku.

Dożywotni Członek Piotr Kleyst
Sekretarz J. Solimani.

2 Od Litewsko-Grodzińskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż według rezolucyi d. 18 teraźn. maja zaszły, na oddanie na podrad reparaacyi zajmowanego przez P. Grodzińskiego Cywilnego Gubernatora w Grodnie skarbowego domu, ze wszelkiemi do niego przeznaczonemi zabudowaniami, za wyliczoną podług śmiety summe, to jest 23,665 rub. 56½ kop. assygn., naznaczono w Grodzińskiej Skarbowey Izbie targi w terminach: 1szy 18, 2gi 19, i 3ci ostateczny 20 następującego mca czerwca, na jakowe wzywają się życzący z prawnemi ewikcyami. Dnia 22 maja 1828 roku.

Sekretarz i Kawaler Ludohowski.
Naczelnik Stołu Jahółkowski.

2 Sąd Taxatorsko Exdywizorski za dekretem Remissyynym Sądu Głównego Grodzińskiego 2. Departamentu w roku ominionym 1827 miesiąca maja 16 dnia ogłoszonym, dla rozdzielienia wszelkich fruduszów zeszłego ś. p. Nestora Xiążęcia Kazimierza Sapiehy pomiędzy jego wierzycieli przeznaczony; w dniu 4 teraźniejszego miesiąca maja, to jest w terminie z obwieszczenia przypadłym przybywszy do majątku tegoż Xiążęcia Jegomości Kołpin zwanego, w Brzeskim powiecie położonego, w zupełnym komplecie jurydykcyą swoją ufundował, a następnie spełniając prawidła rzeczonym wyrokiem sobie do spełnienia poruczone, Administracyą tymczasową funduszow Konkursowi poświęconych ustanowił, termin komportowania wszelkich dokumentów tak kredytoróm, jako też wszystkim przychodzącym do tegoż Sądu stronom, do Kancelaryi Ziemskiej Brzeskiej na dzień 16 julij teraz. roku z terminem sześćcio tygodniowej persystencyi przeznaczył, Akta kalkulacyi, Inkwizycyi, Indagacyi i Weryfikacyi po tradycyynych i wszelkiego tytułu posiadaczach majątkow na dzień pierwszy septembra roku tegoż uznał i wymiar geometryczny Komornikom nakazał, powtórny czyli ostateczny swój zjazd dla oczewistego rozsądzania wszelkich sporów i podzielenia dóbr na satysfakcyą wierzycieli Xcia Kazimierza Sapiehy poświęconych, dzień szesnasty nowembra 1828 roku zadeterminował; żebv zateń wszyscy kredytorowie i wszelkiego tytułu pretensorowie do massy majątku zeszłego Xcia Kazimierza mający pretensyą, na dopiero wyrażony termin to jest

na dzień 16 mca gbra teraźniejszego roku do Sądu Taxatorsko Exdywizorskiego w majątku Kołpinie w Brzeskim powiecie położonym agitować się mającego stawili się, niniejszym strony interessowane Sąd Taxatorsko Exdywizorski zawiadamia: w razie zaś niejawienia się wierzycieli że amissya czyli upadek każdego należności uznanym zostanie zapowiada, i takowe ogłoszenie po trzykroć w Gazetach Sankt Petersburgskich, Kuryera Litewskiego i Warszawskich dla wiadomości każdego zamieścić postanawia.

Ignacy Krzywobłocki Prezydent Ziem. Pttu Prużan. i Kawaler Exdywizor.

Julian Suzin Exdywizor.

Wincenty Matuszewicz Exdywizor.

Józef Ropelewski Adw. Subsell. Brzeskich, Regent Exdyw.

5 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na uzyskanie należności za kontrabandne towary, przez kowieńską tamożnią wyrachowanej z Kieydańskich żydów Pinchusa Leyhowicza Lewina 525 r. 88½ kop., Beli Wulfovey 6.678 rub. 5½ kop., i Chayki Abramowey 121 rub. 32 kop. oddane na publiczną sprzedaż domy ich w Kieydanach położone, ocenione: Pinchusa Leyhowicza Lewina drewniany 800 rub., Beli Wulfovey murowany 600 rub., i Chayki Abramowey drewniany 400 rub.; zateń życzący kupić takowe domy zechcą przybydź do tego Rządu dla targow na naznaczone terminy: 1szy 26, 2gi 28 następującego mca lipca, a 3ci ostateczny we trzy mce od dnia pierwszego wydrukowania które późnię następnę w Sankt-Petersburskich albo Moskiewskich gazetach. Dnia 23 maja 1828 roku.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Michał Kowalenok.

Wobowiązku Naczelnika Stołu Purzycki.

3 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu Czasowey Expedycyi ogłasza się, iż dom tutejszego obywatela Jana Gotliba Zeydlera w Wilnie na Rudnickiej ulicy pod N. 29 położony, oddany na ewikcyą na zabezpieczenie pożyczonych przezeń z Wileńskiej Magistratury Powszechny Opieki 30,000 rub ass., oceniony 16,151 r. sr., oddany przez tę Magistraturę na publiczną sprzedaż, w naznaczonych terminach, jakoto: 1szy 25, 2gi 29 teraźn. maja, a 3ci 1 następującego czerwca; zateń życzący należec do targow zechcą przybydź do Wileńskiej Magistratury Powszechny Opieki. na wyżej pomienione terminy. Dnia 23 maja 1828 roku.

Sowietnik O. Anderson.

Sekretarz Sokołowski.

Naczelnik Stołu Konarzewski.

2 Zamieszkałe w Królestwie Polskiem obywatka Maryanna z Kruszewskich Markowska Radezyni Wojewódz. Podlaskiego i Alexandra z Kruszewskich Sosnowska Marszał. Tykocińska, osnowały w Ziemstwie Ptu Telsz. z żałcem Wincentym Szefem Gwardyi Królestwa Pol. i Kaw., Antonim Radcą Wojewódz. Augustowskiego i Janem Vice-Referendarzem Stanu Królestwa Pol., bracią Kruszewskimi, oraz z sukcesorami Xiążęcia Platona Zubowa ewokacyynny process, i na takie swoje powództwo w dniu 2 marca teraźn. 1828 roku otrzymały w tymże Sądzie

Ziem. Telsz. akcessoryyny wyrok. Jakowy ponieważ nieodpowiedni zasadom prawa Statutu Litewskiego i ukazom, nastąpił; dla sprostowania więc onego, żały Kruszewscy po założeniu apelaacyi miejscowej, z kolei przez pozew w terminie i prawnie w dniu 12 marca podany, a 15 przed aktami Ziemskimi Ptu Telszewskiego urzędownie zeznany, przeniesli skargę do Sądu Głównego Wileńskiego 2go Departamentu, obok więc tey w myśl prawa, uzupełnionej ze strony żałych Kruszewskich formalności, iżby obżalne Markowska i Sosnowska jako zagranicą Państwa Rossyyskiego zamieszkałe, żadnych już niewynaydywały pozorów, i niewiadomością o przeniesionej skardze na Dekret wezwany Ziemstwa Telsz. nieostaniali się, ninieyszą awizacyą dla trzykrotnego w Gazecie Kuryera Litewskiego ogłoszenia podając, jako umocowany do ogólnych interesów podpisują.

Symplicyusz Izdebski Adwokat Głównego Wileńskiego Sądu 2go Departamentu.

Wolno drukować. Wilno d. 25 maja 1828 r. Cenзор, Norbert Jurgiewicz.

3 Roku 1828 Maja 23 d. ja niżej pisząca się Grodzieńskiej Gubernii Nowogr. Ptu córka 3 Gildy kupca Mowszy Sława Berkowa Salewick podaję do publiczney wiadomości iż w d. 22 teraż. mca zgubiony został przezemnie w tutejszym mieście Wilnie na ulicy Bilet Warszawskiej 33 Loteryi piątey klasy pod N. 10,179 za podpisem Kollektora E. Doepler. Kto takowy bilet znajdzie niech raczy dostawić do Domu Ceydlera do kupca Perca Hamburga wczem własnoręcznie podpisuję się.

Sława Berkowa.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.

3 Ниже подписавшийся Виленский 3шей Гильдии купец Янкель Юселиовичь Логихесь объявляю сію жалобу на повѣренных моихъ, С. Петербургскаго купца Ивана Самуйловича Лагушина и Типулярнаго Совѣтника Михайлы Попова въ нижеслѣдующемъ содержаніи: Поелику по дѣлу моему производящемуся Правительствующаго Сенаата въ имъ Департаментъ, о неплательствѣ Виленскою Городскою Думою слѣдующихъ мнѣ денегъ; я поручалъ вышеупомянутымъ Лагушину и Типулярному Совѣтнику Попову имѣть полное и совокупное ходатайство, съ выдачею послѣднему отъ меня Законной довѣренности 14го іюля 1826го года предъ Актами Виленскаго Гродскаго Суда заявленной на уполномочіе по сему иску, и въ особенностіи того выдано мною на имя его Попова и купца Лагушина условіе въ августѣ мѣе тогожъ 1826го года, по которому определилъ я неоплатные уплаты за труды ихъ, изъ числа поименованныхъ мною выше сказанныхъ принадлежностей, предославивъ оное условіе гдѣ слѣдуетъ по законамъ для вѣрности записатьъ, но какъ неразъ сказанный купецъ Лагушинъ и Типулярный Совѣтникъ Поповъ, недѣлательностію своею по сему дѣлу, допустили меня до крайности, и вынуждены были я въ прошедшемъ году отъправиться самъ въ С. Петербургъ для личной подачи жалобъ, равно и полученія по онымъ резолюцій; а по сему за оказавшіяся со стороны ихъ повѣренныхъ моихъ недѣлательностіи побуждаемъ быть я во время бытности моея въ С. Петербургѣ подавъ въ управу благочинія прошеніе съ уничтоженіемъ вышеприведенной довѣренности и условія. Чію самое и нынѣшнимъ объявленіемъ извѣщаю, какъ зачисленную выше сего Довѣренность и выданное мною условіе на всегда уничтожаго и за симъ Купца Лагушина и Типулярнаго Совѣтника Попова отъ дальнѣйшаго для меня ходатайства увольняю, и дабы оныхъ нигдѣ впродъ за моихъ Повѣренныхъ не починали; о чемъ записать сію Манифестацію

въ публичныхъ актахъ, предпринимаю таковой же въ словахъ помѣстивъ проекратно для общаго свѣдѣнія въ Газетахъ Литовскаго Кuryera и въ томъ своюручно подписуюсь. Въ Городѣ Вильнѣ 1828го года апрѣля 24 дня.

Jankiel Jogiches.

1828го года апрѣля 25 дня Предъ Актами ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Виленскаго Гродскаго Суда являсь лично Еврей Янкель Юселиовичь Логихесь, сію Манифестацію въ книгу Манифестацій вписать подаль и въ ономъ собственноручно росписался.

Принялъ Регентъ Виленскаго Гродскаго Суда Онофрій Городенскій.

Печаташь дозволяется. Вильно 23 маія 1828 г. Цензоръ, Норбертъ Юргевичъ.

3 За Декретомъ Remmissyiny Litt. Wilen. Głównego Sądu 2go Departamentu w roku dopiero idącym miesiąca apryla 14 dnia nastalym, determinowany Sąd Podkomorско Exdywizorski do majątności Bienicy w Powiecie Oszmianskim leżacey, dla rozdziału oney między successorow zeszłej Barbary Abramowiczowey Rotmistrzowey Kawalerji Narodowey Woysk b. Polskich, i uczynienia z tegoż funduszu kredytorom satysfakcyi, na dniu 15 idącego miesiąca maja, jako w terminie z powyższego Dekretu naznaczonym, ad fundam majątności Bienicy Konkursowi uległey zjechawszy, po zareassumowaniu Sądownictwa wyrokiem swym na dniu 21 tego miesiąca ogłoszonym, między innymi szczegółami poleceń Remmissyinego Dekretu co do objęcia w Administracyą Sądową Konkursowych majątkow, przeznaczenia Geometryczney pomiaru, i dalszych odpowiednich, a pierwszozjazdowemu Sądowi właściwych okoliczności, Komportacyą ogólną na wszystkich kredytorach i pretensorach do takowego Konkursu mieć mogących stosunki, a także szczegółową na successorach zeszłej Barbary Abramowiczowey z obowiązkiem złożenia papierow w naturze a ruchomości na Regestrze, do Kancellaryi Ziemskiej Powiatu Oszmiańskiego do dnia 10 julij idącego roku uskutecznić się pod obowiązkiem przysięgi mającą, na persystencyą sześciu niedzielną przeznaczył, i termin powtórnegozjazdu na oczewiste takowego dzieła rozsądenie w dniu 15 miesiąca nowembra idącego roku zakreślił, na który czas ażeby kredytorowie i pretensorowie zeszłych Kociętkow i Abramowiczowey, a także debitorowie Pozwem Edyktalnym pociągnąć się mający, pierwsi pod upadkiem rzeczy czyli amissy, a posledni pod obawą in contumaciam wskazania na nich przez Massę poszukiwaney rzeczy, w Sądzie ninieyszym kolejną prawną jawili się, i swe stosunki udowodnili obowiązując, na ten koniec trzykrotną ninieyszą przy gazetach Kuryera Litt. postanowił zamieszcic Awizacyą. Datt. w Bienicy roku 1828 miesiąca maja 21 dnia Jerzy Soroka Podkomorzy i Exdywizor.

Prezes Grodzki Trocki i Exdywizor Elsner.

Michał Hryncewicz Sędzia Ziem. Brasł. Exdywizor.

Regent Jan Jachimowicz.

2 Niżej podpisany przypadkiem w d 25 teraż. maja tu w mieście Wilnie zgubił bilet loteryi trzydziestey trzeciej Warszawskiej klasy piątey cały los N. 10,238 z jakowey straty aby znajdujący nie mógł niewolnie korzystać, ninieysze czynię ostrzeżenie

T. Erragier.

Wolno drukować Policmeyster Chrzastowski.